

Pomen bližnjih volitev

Bližnjim državnoborskim in deželnim volitvam komunisti pripisujemo izredno velik pomen in jim zato posvečamo največjo pozornost. Značilnost teh volitev je v tem, da se bodo vršile v času, ko vlada v svetu velika napetost in ko je svetovni mir v hudi nevarnosti; da se bodo volitve vršile potem, ko je v Italiji propadla politika levega centra, tista politika, ki ni privedla nikamor in ni bila sposobna rešiti niti skromnih programov, ki so bili svojčas sprejeti.

Ameriški imperialisti nadaljujejo zločinsko vojno proti vietnamskemu ljudstvu, katerega edina »krivda« je v tem, da ljubi svojo svobodo, zahteva neodvisnost in hoče biti samo gospodar svoje usode.

Svetovni mir je v nevarnosti tudi zaradi dogodkov na Srednjem vzhodu, zaradi izraelskih pustolovščin, za katerimi stoji ameriški imperializem. Isti imperializem je pripomogel tudi k temu, da je bil v Grčiji izveden državni udar. Imperializem ZDA je bil zapleten tudi v afero Sifar v Italiji.

Vlada levega centra, to je vlada, v kateri so zastopani tudi socialisti, tudi spričo tako resnih dogodkov izkazuje svojo vzajemnost z ameriško imperialistično politiko. Tembolj čudno je to, da se tej vzajemnosti z imperialisti ne protivijo niti socialisti, ki so izšli iz vrst antifasizma in ki so se udeležili boja za strmoglavljenje fašistične tiranije v Italiji. S privoljenjem socialistov se tudi v Italiji trosijo težke milijarde v oboroževalne namene, za širjenje nesmiselnih vojaških služnosti v okviru NATO, tistih služnosti, ki predstavljajo veliko oviro za gospodarstvo in socialni napredek.

Zaradi take politike italijanska vlada levega centra ni mogla ali ni bila sposobna pristopiti k reševanju številnih perečih vprašanj gospodarskega in socialnega značaja, kar že toliko časa terjajo delavske množice.

Vse dosedanje italijanske vlade niso pokazale razumevanja za naše probleme, niso pokazale potrebnega razumevanja za pravične zahteve delovnih množic. Toda tudi razne obljube, ki so kdajkoli prišle iz Rima, niso bile izpolnjene.

Tako kot prejšnje se tudi sedanja vlada levega centra ni ozrla na Trst in deželo, temveč je šla naprej po stari poti velikih nikdar uresničenih obljub. Vlada in stranke ki jo sestavljajo, namesto resnih gospodarskih ukrepov so vedno pripravljene prirediti patriotične manifestacije, katere Trstu ne prinašajo nobene koristi. Mnogo bolj bi bilo, da bi ohranili in posodobili tržaško industrijo, ustvarili pogoje za nemoten razvoj trgovine potom pristanišča itd.. Če bi to storili, ne bi bilo potrebno nadaljevati z razlastitvami za graditev tovarn, katere, četudi zgrajene, ne bodo rešile tržaškega gospodarstva, kot ga ni rešil tako opevan naftovod.

Zadnje čase razni krogi skušajo zadovoljiti Slovence, češ, da so se odnosi med slovensko narodno manjšino in oblastjo izboljšali. Tega nihče ne zanika, ampak to ni dovolj, s tem se niso še ustvarili pogoji za uresničitev vseh pravic manjšine in za nemoten razvoj iste na gospodarskem, socialnem, političnem in kulturnem področju. Boljši odnosi ne morejo nadomestiti slovenskega strokovnega zavoda, dvojezičnih napisov v slovenskih krajih, ne dokončno rešiti vseh vprašanj slovenskih šol, dvojezičnosti in javnih uradih itd., itd..

Za vsa ta in še druga vprašanja smo se komunisti dosledno borili in bomo boj nadaljevali, drugi pa, ki so obljubili, da bodo ta vprašanja rešili, jih niso ker jih niso mogli, ker se ta vprašanja dajo rešiti samo v okviru velikih reform v državi, kar pomeni spremeniti dosedanje politiko levega centra, pomeni demokratizacijo vsega državnega ustroja, pomeni še zasledovati politiko miru in neodvisnosti. V taki politiki tudi vsa slovenska narodna skupnost v Italiji bi prišla do svojih pravic in do nemotenega narodnega razvoja. Za tako politiko se bomo slovenski in italijanski komunisti borili enotno, sklicujoč se na slavno tradicijo antifasistične in partizanske borbe.

Glasovati za K.P. bo pomenilo glasovati za mir, za enotnost, za uresničitev demokratičnih načel ustave, za učinkovito borbo za slovenske pravice.

DUSAN LOVRIHA

Po treh letih uprave levega centra v Nabrežini

Najavljeni občinski program se ne izvaja

V devinsko - nabrežinski občini, po treh letih upravljanja s strani strank takozvane leve sredine, ne opažamo nobenih vidnih uspehov. Mislim, da se ne motimo, ako trdimo, da se je splošno stanje s političnega in gospodarskega vidika poslabšalo. Politični sporazum, ki je bil dosežen med Slov. skupnostjo in KD, se ne izvaja. Z omenjenim dogovorom so se krščanski demokrati obvezali, da bodo prenehali z gradnjami begunskih naselij; da se bo spoštovalo obstoječe etnično stanje na podeželju ter skratka, da se bodo korektno vedli do Slovencev. Komunisti v občinskem svetu so označili ta sporazum, kot prevaro in »pesek v oči« za Slovence! Dejstva so pokazala, da je bila naša ocena točna. KD ne spoštuje prevzetih obveznosti. V Sesljanu je v teku gradnja nadaljnjih 98 stanovanj za priseljence. Pred par meseci je bil z dekretom predsednika deželne vlade imenovan novi desetčlanski upravni odbor letoviščarske ustanove za Sesljan - Devin. V odboru tako važne ustanove, ki deluje na obalnem delu naše občine, nimajo Slovenci nobenega predstavnika, čeravno so lastniki 70% vseh gostinskih in turističnih obratov na tem področju - Slovenci.

Prejšnje občinske uprave so postavile tu pa tam dvojezične napise po naših vaseh. Ti napisi, iz raznih razlogov, počasi izginjajo in razpadajo. Na njihova mesta pa se ne postavljajo novih, kar prav gotovo ugaja KD, ki vedri in oblači v naši občinski upravi.

Negativna politika strank leve sredine poraja zelo škodljive gospodarske posledice tudi v naši občini. Kot odraz obupnega gospodarskega stanja v Trstu je bila zadnje čase zaprta tudi tovarna Peca-Marossi; največji nabrežinski kamnolom preživlja veliko krizo. Kmetijstvo nadalje peša ter mladina v vedno večjem številu išče zaposlitev v tujini.

Upravni program, s katerim so se predstavili sedanji upravitelji, se v glavnem ne izvaja. Večji del dovršenih javnih del so plod dediščine prejšnje uprave. Razen asfaltiranja nekaterih občinskih cest ter neznatne razširitve vodovodnega omrežja in javne razsvetljave, ni bilo stor-

Spomenik padlim partizanom v Gorici

Na eni izmed zadnjih sej goriškega občinskega sveta je župan Martina odgovoril na vprašanje glede spomenika padlim partizanom. Zadevno vprašanje je predložil svetovalec KPI tovariš Battello.

V županovem odgovoru je rečeno, da je v načrtu predviden izdatek za gradnjo omenjenega spomenika, ni pa nič konkretnega o tem, kdaj in kje naj bi spomenik zgradili. Prav tako ni nič konkretnega glede zahteve, naj bo na spomeniku dvojezičen napis.

Tovariš Battello je še enkrat podčrtal stališče komunistov. Poudaril je, da komunisti že dve leti zahtevajo, naj se postavi spomenik partizanom v mestnem središču. Prav tako je podčrtal, da komunisti nasprotujejo načrtu, za katerega se ogreva občinska uprava, to je, da bi spomenik postavili na mestnem pokopališču. Še enkrat je podčrtal tudi zahtevo, naj bo na spomeniku italijanski in slovenski napis.

Na žalost, lahko že danes pripomnimo, da zahteva komunistov ne bo uresničena brez odločnega političnega boja.

Sredozemlje v strategiji ZDA

V svetovni politiki in strategiji Združenih držav Amerike zavzema Sredozemlje vidno mesto. Poglavitnega vzroka za to ne bi smeli iskati le na področju gospodarskih interesov Washingtona, čeprav njegovega vpliva ne gre podcenjevati (predvsem pliva tistih koristi, ki so v zvezi z nafto na Srednjem vzhodu in zalaganju kapitala v nekaterih državah južne Evrope). Kaže, da je stališče ZDA do Sredozemlja odločilno odvisno od političnih in vojaško-strateških interesov.

Ameriško zanimanje za Sredozemlje včasih izenačujejo z zanimanjem NATO, vendar je to zmotno. Za številne države NATO ima Sredozemlje omejeno vrednost. Samo za nekatere med njimi je to območje življenjskega pomena. Za Pentagon je to člen v verigi strateških oporišč, s katerimi želi ločiti Sovjetsko zvezo in druge socialistične države od ostalega sveta, pa tudi pomembna opora za morebitna ofenzivna dejanja proti Vzhodu.

Vojaška aktivnost ZDA v Sredozemlju je zelo živahna in pestra. Njene poglavitne oblike so: NATO, dvostranske pogodbe z nekaterimi državami tega območja in samostojno ravnanje ameriških oboroženih sil, ki so tu nastanjene.

Sredozemlje je zajeto z evropsko vojaško organizacijo NATO. V operativnem pogledu ga »pokriva« poveljstvo NATO za južno Evropo, katerega sedež je v Neaplju, vodi, pa ga ameriški admiral. Poveljstvo v Neaplju je podrejeno vrhovnemu poveljniku NATO za Evropo, ki je prav tako Američan. V rokah ameriškega admirala je tudi novo sosednje poveljstvo NATO, »odgovorno« za atlantske dostope k Sredozemlju, vključujoč tudi Portugalsko. Ameriški generali poveljujejo kopenskimi in letalskimi silam Grčije in Turčije, ki sta jih dali vladi teh držav na voljo atlantskega pakta. Glavni poveljnik vsega letalstva NATO na jugu Evrope je Američan. Tudi nekatere pomembne poveljniške položaje v vojaškem mehanizmu NATO na jugu Evrope zavzemajo ameriški visoki častniki, v vseh poveljstvih pa dela mnogo Američanov.

Poleg tega so sredozemske članice NATO odprle svoja vrata ne le posameznim častnikom in vojaškim misijam ZDA, marveč celim enotam ameriške armade. Na ozemlju Italije, Grčije in Turčije stalno bivajo deli ameriških kopenskih, rakatnih in letalskih sil, katerim se

od časa do časa pridružujejo tudi ladje šestega ameriškega ladjevja. Tu je uskladiščeno jedrsko orožje, ki ga morejo uporabiti tudi proti volji države gostiteljice. Navzočnost in aktivnost teh sil povzročata upravičene bojzani in sume.

Dvostranske pogodbe z nekaterimi državami so druga oblika ameriške vojaške dejavnosti v Sredozemlju. S takšnimi pogodbami so ZDA dobile vojaške baze v Španiji in Libiji, na podlagi pogodbe z Marokom še iz časov francoske vladavine nad to deželo pa se zelo žele obdržati tam še nekaj časa. V ameriški strategiji »izpostavljenе obrambe« bi bila Španija poglavitna baza za sprejem in oskrbovanje »ekspedicijskih sil«, ki bi jih poslali iz metropole na evropsko, sredozemsko ali afriško bojišče.

Washingtonu se je posrečilo v krog svoje sredozemske politike in strategije vplesti še nekatere države, predvsem Izrael. S tem je spopolnil verigo oporišč v Sredozemlju, prepričan, da mu bo ta omogočila lažje doseči smotre na tem območju.

Težišče teh prizadevanj ZDA je usmerjeno k ustvarjanju zanesljivih opor na treh ključnih območjih Sredozemlja, ki združujejo Evropo z Afriko in Azijo. To so: Španija (in morda Maroko), osrednji del Sredozemlja in Srednji vzhod. Številne poteze ameriške vlade v Sredozemlju postanejo jasnejše, če jih pogledamo tudi v tej luči.

Zlasti pomembna manifestacija ameriške vojaške aktivnosti v Sredozemlju je navzočnost šestega ladjevja in nekaterih drugih delov oboroženih sil.

V petdesetih letih je bila poglavitna naloga šestega ladjevja priprava za strateške jedrske posege v primeru vojne (z letali nosijo atomske bombe). Druga naloga — demonstracija sile in lokalne intervencije (kakor npr. v Libanonu leta 1958) so bile bolj obrobne, čeprav jih je šesto ladjevje vestno izpolnjevalo.

V zadnjem času je vloga šestega ladjevja nekoliko spremenjena. To je predvsem posledica novih gledišč o povečani možnosti za izbruh omenjenih vojn na področju Sredozemlja, v katerih bi bilo šesto ladjevje eden poglavitnih činiteljev. K tem spremembam sta pripomogla še dva dogodka: v Sredozemsko morje so priplule jedrske podmornice oborožene z raketami polaris, in prevzele večji del strateških nalog šestega ladjevja; na to območje so priplule tudi močne pomorske sile Sovjetske zveze in precej omejile svobodo ameriškim vojnim ladjam v manevriranju.

V Sredozemlju so nastanjene tudi močne letalske sile ZDA, katerih izvidniški poleti in pogoste vaje povečujejo napetost na tem razburkanem območju. Občasen pojav ameriških bombnikov B-52, oboroženih z atomskimi bombami, in njihove nesreče pri španskem mestu Palomaresu (v začetku leta 1966), krepe prepričanje, da je v načrtih Pentagona Sredozemlje obsojeno na to, da bo torišče spopadov, v katerih bi utegnili biti uporabljena tudi jedrska orožja ogromne moči.

Američani presojaajo sile na Sredozemlju predvsem na vojaških pokazovalcih in merilih ter na podlagi tega prihajajo do zmotne predstave o svojih možnostih. Ne upoštevajo dovolj tistega velikega potenciala, ki se skriva v narodih Sredozemlja, in njihove odločnosti, da ohranijo svobodo in neodvisnost ter miroljubno rešujejo nastala vprašanja. Te lastnosti so mnogi narodi na področju Sredozemlja zelo prepričljivo pokazali tudi v nedavni preteklosti.

(Po »Komunistu«)

Vietnamske narodno osvobodilne sile so zadale ameriškim napadalcem hude izgube. Kljub tem izgubam Američani še sanjajo o vojaški zmagi. Kljub protestom vse demokratične javnosti pošiljajo nova ojačenja v Vietnam

Iz goriške pokrajine

Vojaške služnosti ovirajo gradnjo avtomobilske ceste

Neštetokrat smo že poudarili, da vojaške služnosti močno škodujejo gospodarstvu na Goriškem. Med drugim ovirajo tudi priprave na gradnjo avtomobilske ceste Villesse-Gorica - Ljubljana - Maribor; priprave, ki so, kot kaže, v polnem razvoju.

Cestno podjetje ANAS je pred nedavnim odobrilo načrte za prvi del omenjene ceste, tj. za odsek Villesse - Majnica. Družba AvtoVene je najavila dražbo, deželna uprava pa je nakazala 500 milijonov lir za dela na odseku Štandrež-Sovodnje-Zagaj. Občinski svet v Gorici je odobril načrt za gradnjo parkirišča, carinarne in drugih objektov pri Štandrežu, kjer bo tudi mednarodni mejni prehod. Stroški za ureditev parkirišča in mejnega prehoda bodo znašali okrog 2 milijardi in 800 tisoč lir.

Tudi Jugoslavija je sklenila, da bo dala prednost gradnji avtomobilske ceste Ljubljana - Gorica.

Ko bodo vsa predvidena dela dokončana bo treba zgraditi še most čez Sočo. Ta bo stal nekje pri Sovodnjah. In v prav v zvezi s tem mostom so nastale težave. Vojaška oblast se »zaradi varnosti« protivi gradnji tega mostu. Zaradi tega bodo morali tovarnjaki, namenjeni preko meje — vsaj zaenkrat — voziti čez most v Zagorju ter nato nadaljevati vožnjo po pokrajinski cesti do državne meje.

Zato je potrebno okrepiti pritisk, ki naj privede k odpravi vseh ovir, ki jih povzroča vojaška oblast. Okrepiti je treba boj proti vojaškim služnostim.

Sestanek slovenskih aktivistov KPI

Pred kratkim je bil v Gorici sestanek slovenskih komunistov iz goriške pokrajine. Sestanka so se udeležili tudi pokrajinska svetovalka Marija Selič, tajnik zveze mladih komunistov Valentin Duca in deželni svetovalec Jože Jarc. Slednji je imel uvodni govor. Iz živahne razprave povzemamo naslednje:

V četrti zakonodajni dobi niso bile izpolnjene obljube, ki so jih vladne stranke razglasile v vse štiri vetrove. Nerešena so vprašanja kmetijstva, ni bila uresničena agrarna reforma, odprta so vprašanja socialne zaščite malih pesetnikov in splovinarjev, dočim so plače delavcev še naprej prenizke. Na delu se množe nezgode, kar še bolj potrjuje pomanjkljivost zadevnih zakonov. Vprašanje pokojnin je še vedno odprto. Šolska ureditev je zastarela. Skratka, levi center ni rešil nobenega izmed bistvenih vprašanj, ki tarejo predvsem delavski razred. V ta okvir je treba postaviti tudi vprašanje slovenske šole.

Stanje Slovencev v Italiji se v zadnjem času ni prav nič izboljšalo, čeprav obstaja dežela s posebnim statutom. Ni še dovoljena raba slovenskega jezika v javnem in političnem življenju, zanemarljiva se slovenske šole, slovenske kulturno-prosvetne organizacije ne uživajo ustrezne podpore iz državnih in deželnih sredstev. Dežela ni pristojna za reševanje vprašanj Slovencev. Do Slovencev se še vedno vodi politika počasne asimilacije; politika torej, ki je bila značilna tudi za prejšnje centristične vlade.

Združena socialistična stranka bo na bližnjih volitvah kandidirala dva Slovencev: nenaklonjena socialdemokrata. Kandidirala ju bo z namenom, da bi bila oba izvoljena. Ta kandidata sta: Zucali, ki naj bi ponovno zasedel mesto v poslanski zbornici in Devetag, ki naj bi se vrnil v deželni svet. Glasovi, oddani slovenskim kandidatom na listi PSU bodo torej pomagali k izvo-

litvi dveh protislovenskih kandidatov. Na izvolitev Slovencev na listi PSU sploh ni moč računati.

Slovenska demokratska zveza še vedno hlapčuje demokristjanom in njihovim prijateljem, ki izvajajo več ali manj prikrito politiko raznarodovanja Slovencev. SDZ hlapčuje KD četudi kdaj graja njeno politiko do Slovencev.

Samo Komunistična partija Italije se dosledno bori za pravice slovenske narodne manjšine in za socialni ter gospodarski napredek v deželi in državi. Kot v preteklosti bo tudi v bodoče KPI ostala zvesta načelom proletarskega internacionalizma.

„Ascari“

Kat. Glas je pretekli teden »modroval« glede slovenskih kandidatov na listi KPI za deželni svet. V tem članku je Slovence imenoval »zamorci« KPI, katerim bo »partija preskrbela kak sladkorček, da ne bodo vekali«.

Zelo lahko je odgovoriti prišcem Kat. Glasa. Razumljivo je, da smo v času volilne kampanije in da KG, ko vedno skuša sejati razdor ter zmedo med Slovenci). nasprotnika).

Poudariti moramo predvsem to, da je KPI edina izmed velikih vsedravnih strank, ki ima svojo lastno politično linijo za zaščito slovenske narodne manjšine. To potrjujejo izdelani dokumenti državnega vodstva stranke. V preteklosti je KPI, dosledna tej liniji, vedno zagotovila izvolitev slovenskih predstavnikov od občinskih svetov do parlamenta. Omenili bomo samo junaško ime Jožeta Srebrnič, ki je v rimskem parlamentu predstavljal Slovence in Italijane našega ozemlja. Temu principu bomo ostali zvesti tudi ob priliki teh vlitev. V zvezi z deželnimi volitvami kandidirajo slovenski predstavniki bodisi v Trstu bodisi v Gorici (tu kandidira dosedanji deželni svetovalec Jože Jarc) in stranka zagotavlja slovensko predstavništvo v deželnem svetu. Tega pa ni storila nobena druga stranka, čeprav imajo nekatere več svetovalcev v deželnem svetu kot KPI. Nedvomno pa je, da vzdevek »zamorci« odlično pristaja pisem okrog Kat. Glasa. Niso slovenski komunisti tisti, ki so ob priliki vseh političnih volitev hlapčevsko podeljevali slovenske glasove krščanski demokraciji, ki je vodila in še vedno vodi do Slovencev sovražno politiko. Kako se bodo obnašali ob tej priliki voditelji »Lipe«? Bodo še vabili slovenske katoličane naj volijo za tisto KD, ki se je uprla temu, da bi avtonomna dežela imela pristojnost za reševanje problemov Slovencev? Ali bodo spet agitirali za KD, o kateri je sam odv. Sfiligoj dejal, da hoče izbrisati slovenski življenjski iz naših zemlje? V tem primeru je imel prav tisti svetovalec, ki je v goriškem občinskem svetu imenoval esdezejeve »ascari« (afriške kolonialne čete v službi belih gospodarjev) krščanske demokracije.

Počastitev spomina

Družina Sulčič iz Križa se spominja svojega drugega sina odnosno brata Ivana. V počastitev tretje obletnice njegove smrti daruje 2.000 lir v sklad »Dela«.

Milan Komar iz Ricmanj, zdaj bivajoč pri Sv. M. Magdalen, spominja se spominja svojega očeta. V počastitev obletnice njegove smrti daruje 2.000 lir za »Delo«.

S tržaškega ozemlja

Pokojninski prispevki bivšim avstro-ogrskim vojakom

Pokrajinski sindikat upokojenec — CGIL in delavski patronat — INCA v Trstu sta v zvezi z odobritvijo zakona o priznanju pravic bivšim pripadnikom bivše avstro-ogrske armade objavila naslednje skupno obvestilo:

»Obveščamo vse prizadete, da sta po tolikih letih čakanja, obe veji parlamenta končno odobrili zakon, ki priznava pravico, da se prebivalcem, rojenim v naših krajih, ki so pozneje postali italijanski državljani, za zaračunavanje pokojnine upošteva tudi doba obvezne vojaške službe v bivši avstro-ogrski armadi.

Na podlagi omenjenega zakona lahko vsi tisti, ki so bili med prvo svetovno vojno mobilizirani v avstro-ogrsko vojsko, s predložitvijo prošnje dosežejo, da se jim za odgovarjajočo vojaško dobo priznajo pokojninski prispevki. S tem si lahko pridobijo povišanje pokojnine, če je doslej zaradi nezadostnega deleža prispevkov niso imeli.

Zaradi tega vabimo vse, ki imajo pravico do omenjenih ugodnosti, da se zglasijo na Patronatu INCA, ki ima svoj sedež v Ulici Pondares 8 v Trstu, ali pri podružnicah v Miljah in v Nabrežini (Urad na Trgu v Nabrežini je odprt ob četrtkih od 17. do 19. ure). Patronat bo povsem brezplačno sestavil prošnjo prizadetim, katero je treba poslati pristojnemu uradu, opremljeno s potrebno dokumentacijo.

Independentisti in Volkspartei

Ob raznih prilikah so prvaki tako imenovanega Gibanja za neodvisnost Svobodnega tržaškega ozemlja izjavljali, da je njihova skupina »levo usmerjena« in da temelji na protifašistični osnovi. Toda pred kratkim se je izkazalo, da je drugače. Gospod Marchesich, ki načeluje tej skupini, se je podal v Verono, kjer se je srečal z nekaterimi prvaki avtonomističnih skupin iz Piemonta, Lombardije in celo s predstavniki nemške Südtiroler Volkspartei. Na sestanku so se dogovorili, da bodo na bližnjih volitvah skupaj nastopili. Sprejeli so tudi skupen volilni znak, planiko, ki je, volilni znak južnotirolskih volkspartejevcev. Namen te zelo čudne koalicije je očiten: dobiti iz ostankov glasov vsaj enega poslanca.

Znano je, da ima izmed vseh omenjenih gibanj prav južnotirolski

Volkspartei največje število glasov in pri dodeljevanju poslanskih sedežev ima prednost najmočnejša skupina koalicije. Izhajajoč iz te ugotovitve je lahko priti do zaključka, da tržaški independentisti ne bodo imeli svojega poslanca, lahko pa pomagajo, da se prerine v rimski parlament še en predstavnik južnotirolskih nemških nacionalistov, ki so še vedno močno prežeti z nacističnim duhom.

Tako torej: Marchesich je šel v Verono zato, da »svoje« gibanje proda južnotirolskim klerikalcem in filonacistom. Kje je potemtakim toliko opevano »levičarstvo«?

Kaj naj o tem mislijo tisti volivci, ki so na prejšnjih volitvah glasovali za independentistično listo?

Strumentalizem!

V soboto, 23. marca ob 20.30 v Finžgarjevem domu na Opčinah gostovanje zabavnega ansambla Rokovnjači s humoristično skupino. Tako oglas v Katoliškem glasu.

V soboto, 23. marca od 20. ure dalje v Finžgarjevem domu na Opčinah podpisovanje kandidatnih list »Slovenske skupnosti«. Tako »Vabilo«, ki ga je svet SS poslal slovenskim družinam, med katerimi so tudi nekatere, ki nimajo s SS nič skupnega.

Strumentaliziranje? Pa še kakšno!

V nedeljo, 24. marca ob 17. uri Rokovnjači v župnijski dvorani v Bazovici; od 18.30 do 19.30 podpisovanje kandidatnih list SS v Slomškove mdomu. (Morda se motimo, toda zdi se nam, da je župnijska dvorana in Slomškov dom eno in isto.) Toda tu je zadeva bolj »široka«. Na prireditve Rokovnjačev so bili pritegnjeni tudi šolski otroci, govoril pa je Drago Štoka, ki bo, kot slišimo, kandidat SS.

Ali ni smešno, da SS zbira podpise za svoje kandidate ob zvokih zabavnega ansambla, recimo, tipa »bit« in ob sodelovanju humoristične skupine, ki je, kot smo slišali, bila precej neslana.

Izlet kmetovalcev v Verono

V nedeljo, 17. marca so naši kmetovalci imeli priložnost, da si ogledajo kmetijski sejem v Veroni. Do te priložnosti je prišlo po zaslugi Kmetijske zadruge, ki ima svoj sedež v Ulici Foscolo števil. 1 v Trstu.

V zgodnjih jutranjih urah sta odpeljala dva avtobusa udeleženi-

cev iz raznih vasi. Leto število: 150 oseb. Izredno ugodno vreme je prispevalo k veselemu razpoloženju.

Ogled sejma se je v bistvu vršil sproščeno, tako da si je posameznik lahko ogledal razstavljene predmete po svoji volji. Zivnorejci so se zlasti zanimali za plemensko živino. Posebno pozornost so naši obiskovalci posvečali tudi kmetijskim strojem, zlasti manjšim in srednjim, ki najbolj ustrezajo kmetijstvu v naših krajih.

Z obiskom v Veroni so bili naši kmetovalci zelo zadovoljni. Zares je ta pobuda Kmetijske zadruge vse hvale vredna.

F. G.

Umrli je tovariš Martin Montanja

Umrli je tovariš Martin Montanja iz Domja, eden izmed tovarišev, ki so sodelovali že pri ustanavljanju komunistične partije na Tržaškem, neuklonljiv protifašistični bорец, bivši občinski svetovalec v Dolini.

Pokojni tovariš se je še zelo mlad vključil v delavsko gibanje. Zaradi sodelovanja v delavskih organizacijah je preстал mnogo hudega, zlasti za časa fašizma. Sojen je bil tudi od zloglasnega posebnega sodišča. Več kot dve leti je bil v zaporu. Toda vse to ni zlomilo njegove odločnosti. Ze med prvimi se je pridružil tudi osvobodilnem gibanju in njegov dom je bil pravo zbirališče partizanov.

Draga tovariša boho ohranili v trajnem spominu.

Zalujemo svojim izražamo globoko sožalje.

Razpis natečaja

Krožek absolventov slovenske trgovske akademije v Trstu nam je poslal v objavo naslednje sporočilo:

Ministrstvo za industrijo, trgovino in obrt razpisuje natečaj za 60 mest inženirja v staležu vodilnega csebjrudniškega kadra. Rok za predložitev prošnje zapade 15.4.1968.

Osmi marec

(Nadaljevanje s 1. strani)

s tako imenovanimi trgovinami »kulinaricnih polizdelkov«, to je s prodajo jedi, ki so napolnili že pripravljene in jih je treba samo kuhati ali ocvreti. Prav tako se vedno bolj uveljavlja sistem pralnice.

Medtem pa mislijo še na drugo vprašanje: v redu, to je pri socializmu. Tam, pravijo ženski časopisi, bo treba misliti na to, da bo ženska delala manj, da bo njena vloga matere in vzgojiteljice dobila odraz tudi pri delu, v tovarni, v ustanovi; manj delovnega časa za enako plačo.

Poravnajte naročnino

D E L O
glasilo KPI za slovensko narodno manjšino
Direktor Marija Bernetič
Odgovorni urednik
Anton Mirko Kapelj
Tisk: Tip. Riva - Trst - Ul. Torbianca 12

Revija pevskih zborov

Preteklo soboto in nedeljo je bila v Kulturnem domu v Trstu revija slovenskih pevskih zborov s Tržaškega in Goriškega. V soboto zvečer so nastopili naslednji zbori: Rdeča zvezda iz Saleža - Zgonika, Srečko Kosovel iz Ronk, Valentin Vodnik iz Doline, Slavec iz Ricmanj, Kras iz Dola - Poljan, Vasilij Mirk s Proseka - Kontovela, Gallus iz Trsta, otroški zbor Glasbene matice z Opčin in iz Trsta in dekliški zbor Glasbene matice. V nedeljo

popoldne pa so nastopili naslednji zbori: Kraški slavček, mladinski zbor iz Devina - Nabrežine, Lipa iz Bazovice, Prešeren iz Boljunca, Oton Zupančič iz Štandreža, Slovec iz Boršta, Primorec iz Trebč, Jezero iz Doberdoba in zbor iz Repna.

To pomembno prosvetno manifestacijo, ki je nad vse lepo potekla, je priredila Slovenska prosvetna zveza.

(Na sliki zbor iz Saleža.)